Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	12C/117/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1211226378
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2014:1211226378.11

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou v právnej veci navrhovateľov: I. I. O., L.. XX. XX. XXXX, G. K. XX, G. X, Č. O., II. VilW. O., L.. XX. XX. XXXX, G. XXXX J..XXX, T., Č. O., III. T. O., L.. XX. XX. XXXX, G. XXXX J..XXX, T., Č. O., zastúpených advokátom Mgr. Janou Volnou, LL.M., Valko Marián & partners, s.r.o., Porubského 2, Bratislava, proti odporcovi: Ringier Axel Springer Slovakia, a.s., Prievozská 14, Bratislava, IČO: 00 678 155, zastúpenému advokátom JUDr. Jurajom Bizoňom, BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý uverejniť v denníku L. Č. v rubrike G. nasledujúce ospravedlnenie: "V článku uverejnenom v denníku L. Č. dňa 16.10.2009 pod názvom "I. O. (XX): Tajomstvo herca odhalené. Jeho slepý otec je bezdomovec" sme uviedli nepravdivé tvrdenia týkajúce sa herca I. O. ako aj jeho rodičov tým, že sme za otca I. O.E. označili osobu, ktorá nie je s I. O. ani jeho rodičmi v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Za to sa im ospravedlňujeme.", a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n ný uverejniť na internetovom portáli www.cas.sk v sekcii Promi nasledujúce ospravedlnenie: " V článku uverejnenom na internetovom portáli www.cas.sk dňa 16.10.2009 pod názvom "Český herec Jan Révai: Jeho otec je bezdomovec!" sme uviedli nepravdivé tvrdenia týkajúce sa herca Jana Révaia ako aj jeho rodičov tým, že sme za otca Jana Révaia označili osobu, ktorá nie je s Janom Révaiom ani jeho rodičmi v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Za to sa im ospravedlňujeme.", a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi v I. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 21.000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi v II. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi v III. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľom v I. až III. rade spoločne a nerozdielne trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku vo výške 1.056 eur a právnemu zástupcovi navrhovateľov v I. až III. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 1.909,14 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu trovy štátu vo výške 278,80 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v I. až III. rade sa návrhom zo dňa 04.11.2011 podaným na súde dňa 04.11.2011 domáhajú, aby súd odporcu zaviazal povinnosťou uverejniť v denníku Nový Čas v rubrike Prominenti nasledujúce ospravedlnenie: "V článku uverejnenom v denníku Nový Čas dňa 16.10.2009 pod názvom "I. O. (XX): Tajomstvo herca odhalené. Jeho slepý otec je bezdomovec" sme uviedli nepravdivé tvrdenia týkajúce sa herca I. O. ako aj jeho rodičov tým, že sme za otca I. O. označili osobu, ktorá nie je s I. O. ani jeho rodičmi v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Za to sa im ospravedlňujeme.", a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej, aby súd odporcu zaviazal povinnosťou uverejniť na internetovom portáli www.cas.sk v sekcii G. nasledujúce ospravedlnenie: " V článku uverejnenom na internetovom portáli www.cas.sk dňa 16.10.2009 pod názvom "Český herec I. O.W.: Jeho otec je bezdomovec!" sme uviedli nepravdivé tvrdenia týkajúce sa herca I. O. ako aj jeho rodičov tým, že sme za otca I. O. označili osobu, ktorá nie je s I. O. ani jeho rodičmi v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Za to sa im ospravedlňujeme.", a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň, aby odporca odstránil z internetového portálu www.cas.sk článkom pod názvom "Český herec I. O.: Jeho otec je bezdomovec!" vrátane zrušenia všetkých odkazov na článok v histórii webu spôsobom, aby k článku neexistoval prístup ani cez internetový vyhľadávač. Zároveň žiadali nemajetkovú ujmu v sume 33.000 €. Uvedeného sa domáhali navrhovatelia v I. až III. rade z titulu ochrany osobnosti.

Podaním zo dňa 19.01.2012 doručeným súdu dňa 20.01.2012 sa odporca vyjadril k návrhu na začatie konania, pričom žiadal, aby súd návrh navrhovateľov v I. až III. rade v celom rozsahu zamietol.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v súdnom spise, t.j. návrhom na začatie konania zo dňa 04.11.2011, písomnými vyjadreniami navrhovateľov v I. až III. rade zo dňa 08.02.2012, 18.06.2012, 29.07.2014, písomnými vyjadreniami odporcu zo dňa 19.01.2012, 08.10.2012, 02.10.2014, ústnymi vyjadreniami účastníkov konania na pojednávaniach konaných dňa 16.02.2012, 07.06.2012, 27.06.2014, 03.10.2014, písomným vyjadrením svedkyne W. C., vypočutím svedkov PhDr. I. B. a W. C., listinnými dôkazmi ako článkami z denníka Nový Čas týkajúcimi sa predmetného sporu (č.l. 11-14 súdneho spisu), rozsudkom Československej socialistickej republiky č. Nc 522/74, lekárskou správou G.. I. B. o stave navrhovateľov v II. a III. rade, písomným vyjadrením C.. E. M. zo dňa 05.06.2012, rozsudkom Mestského súdu Českej republiky č.k. 37C/119/2012-99 a po takto vykonanom dokazovaní ustálil skutkový stav nasledovným spôsobom.

Navrhovateľ v I. rade je povolaním filmový a divadelný herec, ktorý pôsobí tak na území Českej ako i Slovenskej republiky. Navrhovatelia v II. a III. rade sú rodičia navrhovateľa v I. rade.
Dňa 16.10.2009 bol v denníku Nový Čas, ktorého vydavateľom je odporca uverejnený článok s názvom: "I. O. (XX): Tajomstvo herca odhalené. Jeho slepý otec je bezdomovec." V uvedenom článku boli uvedené nepravdivé klamstvá osočujúce navrhovateľa v I. rade a jeho rodinu. Uvedený článok bol zverejnený aj na internetovom portáli www.cas.sk. Predmetný článok uverejnený v denníku ako i na internetovom portáli odporcu bol v celom rozsahu nepravdivý, nakoľko osoba označená ako otec navrhovateľa v I. rade je navrhovateľovi v I. rade osobou neznámou. V uvedenom článku bol navrhovateľ v I. rade vykreslený ako bezcharakterný a bezcitný človek, ktorému sa neprieči ponechať svojho otca osudu bezdomovca a alkoholika, ktorý je naviac ťažko chorý a slepý. Tieto nepravdivé informácie boli verejnosti prezentované ako zásadná skutočnosť, ktorej pravdivosť majú potvrdzovať fotografie a osobné výpovede "údajného" otca navrhovateľa v I. rade. Navrhovatelia poukázali na to, že skutočnosti uvedené v predmetných článkoch sú nepravdivé, nakoľko sa vôbec nejedná o otca navrhovateľa v I. rade. Navrhovateľ v I. rade vzhľadom na obsah uvedených článkov pociťoval veľkú ujmu na svojej povesti, ktorá sa ho dotkla tak v oblasti súkromného ako i rodinného života, poškodili jeho vážnosť, česť a dôstojnosť pred širokou verejnosťou. Ako otec navrhovateľa v I. rade bol prezentovaný úplne cudzí človek a neznámy pre navrhovateľa v I. rade.
Bezcitným a nepravdivým útokom boli verejne konfrontovaní aj rodičia navrhovateľa v I. rade, t.j. navrhovatelia v II. a III. rade, ktorí sú v dôchodkovom veku a v súvislosti s publikovaním uvedených článkov utrpeli ťažký psychický šok a depresie, ktoré sa prejavili zhoršením ich psychického stavu. Navrhovatelia v I. až III. rade veľmi nepriaznivo pocítili uvedené informácie, cítili sa dehonestovaní a uvedenými výrokmi bola zasiahnutá ich česť a dôstojnosť.

Náhrady nemajetkovej ujmy sa navrhovatelia domáhali z dôvodu, že odporca vedome zverejnil v článkoch hrubé a urážlivé lži a ohovárania s cieľom negatívne šokovať čitateľov, čím razantne zvýšil na úkor navrhovateľov predaj denníka a sledovanosť správ vydaných odporcom. Po uverejnení článku navrhovateľ v I. rade pociťoval znížený záujem o jeho osobu zo strany divadelných, filmových a televíznych produkcií, čo sa odzrkadlilo v príjmoch navrhovateľa v I. rade. Navrhovatelia v II. a III. rade prežívali a dodnes prežívajú v dôsledku zverejneného článku ťažký psychický šok a depresie. Odporca uvedeným článkom výraznou mierou zasiahol do osobnostnej sféry navrhovateľov a poškodil ich česť, vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti v značnej miere, nakoľko článok bol uverejnený v denníku s celoštátnou pôsobnosťou, ako aj na internetovom portáli, v dôsledku čoho sa stal dostupným veľkému počtu subjektov.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania zo dňa 19.01.2012 uviedol, že článok uverejnený v denníku L. Č. a na internetovom portáli www.cas.sk bol doslovne prevzatý z denníka J., vydaného na území Českej republiky a z internetového portálu www.blesk.cz. Do článku odporca nepridal žiadne ďalšie informácie v porovnaní s informáciami, ktoré boli vydané v denníku J. a na ineternetovom portáli www.blesk.cz. V článku denníka J. bolo uverejnené, že "biologický otec I. O. skončil ako slepý alkoholik a bezdomovec." V článku boli ďalej uverejnené fotografie I. O. staršieho, ktorý sa nápadne podobá na navrhovateľa v I. rade. V článku denníka J. bolo tiež uverejnené, že reportéri kontaktovali navrhovateľa v I. rade, ktorý "bol zaskočený, nedokázal vysloviť jediné slovo", "dlho mlčal, potom sa ospravedlnil a telefonát ukončil. Neskôr nereagoval ani na SMS". Tieto informácie boli prevzaté do denníka Nový Čas bez toho, aby k nim boli pridané ďalšie fakty alebo hodnotiace úsudky. Odporca sa snažil uvedené informácie overiť u navrhovateľa v I. rade, avšak ten odmietol komunikovať.
Odporca ďalej uviedol, že žalobu navrhovateľov v I. až III. rade považuje za neopodstatnenú a špekulatívnu, ktorej cieľom je snaha navrhovateľov v I. až III. rade dosiahnuť majetkový prospech. Uverejnením uvedeného článku odporca len realizoval svoje právo garantované čl. 26 Ústavy SR a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukázal na to, že pri posudzovaní vzájomného pomeru medzi právom na slobodu prejavu a šírenia informácií a právom na ochranu osobnosti je nutné brať do úvahy fakt, že navrhovateľ v I. rade je filmový herec a musí akceptovať väčšiu mieru verejnej kritiky než iní občania. Uvedené vyplynulo aj z nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 05.01.2001 sp.zn. II. ÚS 44/2000. Ďalej uviedol, že navrhovateľ v I. rade súd zavádza, keď udáva, že sa vždy staral o svoju dobrú povesť. Je totiž verejne známe, že navrhovateľ v I. rade v minulosti vykrádal autá, prepadol čerpaciu stanicu, za čo bol aj súdne trestaný. Aj jeho rodinný život bol poznamenaný rozvodom, neverami a mileneckými aférami. Odporca vyjadril nesúhlas s tvrdenou ujmou, ktorá mala vzniknúť navrhovateľovi v I. rade. Pociťovanie zníženého záujmu o osobu navrhovateľa v I. rade bolo len jeho osobným pocitom, ktorý je ničím nepodložený.
Taktiež čo sa týkalo osoby navrhovateľa v II. rade, odporca mal za to, že predmetný článok nebol spôsobilý privodiť mu akúkoľvek ujmu. Navrhovateľ v II. rade je jednoznačne odlíšený od osoby opísanej ako alkoholik a bezdomovec. Osoba opísaná v predmetných článkoch bola opísaná ako biologický otec navrhovateľa v I. rade, z čoho vyplývalo, že navrhovateľ v II. rade nie je biologický otec navrhovateľa v I. rade. Navrhovatelia v I. až III. rade nepopreli fakt, že I. O. starší, ktorého sa článok týkal nebol biologickým otcom navrhovateľa v I. rade. Bolo logické, že pre navrhovateľa v I. rade je osoba pána I. O. staršieho neznáma a cudzia, nakoľko ten mal opustiť matku navrhovateľa v I. rade ešte pred pôrodom. Odporca mal za to, že aj vo vzťahu k navrhovateľke v III. nebol predmetný článok spôsobilý privodiť akúkoľvek ujmu, nakoľko v článku nie je o nej žiadna zmienka. Považoval za absurdnú skutočnosť, aby rodič každej osoby, o ktorej bol uverejnený negatívny článok, žaloval za tento článok vydavateľa s tým, že došlo k zásahu do jeho práv na ochranu osobnosti. Odporca nesúhlasil s ujmou vzniknutou navrhovateľom v II. a III. rade týkajúcou sa ich zdravotného stavu. Uvedené mienili navrhovatelia v II. a III. rade preukázať výpoveďou psychologičky G.. I. B., avšak psychológ nie je lekár a jeho výpoveď nemá náležitú hodnotu.
V neposlednom rade odporca poukázal opätovne na tú skutočnosť, že cieľom navrhovateľov v I. až III. rade je získať majetkový prospech. K uvedenému záveru dospel na základe tých skutočností, že nikto z navrhovateľov po uverejnení článku neprejavil žiadnu formu nesúhlasu s uvedeným článkom. Neoznámili odporcovi, že sa mal dopustiť zverejnenia nepravdivých informácií, ani nežiadali o opravu, či ospravedlnenie.
Na záveru odporca poukázal na to, že k vzniku občianskoprávnej zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady a to existencia zásahu, musí ísť o neoprávnený zásah a musí byť daná príčinná súvislosť medzi oboma danými predpokladmi. Odporcovi nie je známy obdobný predchádzajúci spor, ktorým by sa boli zaoberali všeobecné súdy. Poukázal

na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. III. ÚS 73/2002 zo dňa 17.02.2004. Uviedol, že navrhovatelia zamlčali fakt, že uvedený článok nie je autorským článkom odporcu, ale bol prevzatý z denníka Blesk. Odporca mal uvedeným za to, že je nepravdivé tvrdenie navrhovateľov, že zverejnil "nepravdivé a hlboko dehonestujúce klamstvá osočujúce I. O. a jeho rodinu". Pravdou je, že odporca len zverejnil článok iného autora z dôvodu zaujímavosti. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby súd návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol.

Podaním zo dňa 08.02.2012 podaným na súde dňa 10.02.2012 sa navrhovatelia v I. až III. rade vyjadrili k vyššie uvedenému podaniu odporcu. Uviedli, že právo garantované ústavou na slobodu prejavu a šírenie informácií zahŕňa právo kritiky osôb verejného záujmu za predpokladu, že táto kritika je právom prípustná, t.j. vychádza z pravdivých premís a faktov. V danom prípade však nešlo o výkon práva na slobodu prejavu a šírenie informácií legitímnym spôsobom, nakoľko tvrdenia odporcu boli v celom rozsahu nepravdivé. Navrhovatelia ďalej nepravdivosť informácií uvedených v predmetom článku preukázali predložením rozsudku Československej socialistickej republiky č.k. NC 522/74 zo dňa 16.08.1988 (č.l. 44 súdneho spisu), z ktorého vyplýva, že biologickým otcom navrhovateľa v I. rade je I. C. Q. a adoptívnym otcom je navrhovateľ v II. rade. Tiež poukázali na to, že článok uverejnený v denníku L. Č. nebol totožný s článkom uverejneným denníku J.. Uvedené články sa líšili v názve ako i v obsahu. Aj v prípade, ak by boli predmetné články totožné, odporca by sa nezbavil zodpovednosti za zverejnenie článku a to s poukazom na ustanovenie § 5 zákona č. 167/2008 Z.z. Taktiež nebolo pravdivé tvrdenie odporcu, že nárok na odškodnenie nevznikne pokiaľ ide o pravdivú reprodukciu, nakoľko informácie uverejnené v článku neobsahovali iba citácie tretej osoby (I. O.E.), ale aj nepravdivé a zavádzajúce hodnotiace informácie a tvrdenia pochádzajúce od novinára, za ktoré nesie zodpovednosť vydavateľ. Z citácií osoby I. O. staršieho uvedených v článku žiadnym spôsobom nevyplývalo, že by táto osoba uviedla, že navrhovateľ v I. rade je jeho syn, a že sa o neho nestará. Navrhovatelia nespochybňovali výroky bezdomovcov, nakoľko tie sú pravdepodobne pravdivé. Boli to práve tvrdenia novinára ako " Hviezda českých muzikálov a seriálov I. O. sa o svojho otca vôbec nezaujíma" a "Slávny syn však o neho neprejavuje záujem", ktoré zasiahli do osobnostných práv navrhovateľov. Navrhovatelia považovali za irelevantné tvrdenia odporcu, ktorými sa snažil zbaviť objektívnej zodpovednosti za zverejnenie informácií v článkoch. Taktiež odporca nepreukázal, že sa snažil údaje u navrhovateľa v I. rade overiť.
Navrhovateľ v I. rade vo vzťahu k vyjadreniu odporcu o " pestrom" živote navrhovateľa v I. rade, keď bol aj súdne trestaný uviedol, že uvedené činy sa týkali rannej mladosti navrhovateľa v I. rade, za ktoré niesol riadne zodpovednosť. Následne sa však navrhovateľ v I. rade zmenil, v súčasnej dobe žije v usporiadanej rodine, stará sa o dieťa a venuje sa kariére. Vzhľadom k svojej minulosti bolo snahou navrhovateľa v I. rade vystupovať vo verejnom i súkromnom živote bez snahy vzbudiť akékoľvek negatívne podozrenia. O to podlejšie považoval navrhovateľ v I. rade konanie odporcu o šírení nepravdivých informácií v publikovaných článkoch s cieľom získania ziskov za predaj bulvárneho denníka.
Navrhovateľ v II. rade uviedol, že nie je možné súhlasiť s vyjadrením odporcu, že v predmetnom článku sa jednalo o opis biologického otca I. O.E. staršieho, nakoľko v uvedenom článku sa nikde nespomína biologický otec navrhovateľa v I. rade. Vzhľadom k uvedenému došlo k zásahu do rodinného života navrhovateľa v II. rade, keďže ten bol vykreslený ako bezdomovec a alkoholik. Zhodnosť priezvisk otca I. O. a navrhovateľa v II. rade tento fakt ešte podporilo. Poukázal ďalej na to, že I. O. označený v predmetných článkoch nebol ani biologickým a ani adoptívnym otcom navrhovateľa v I. rade a pre navrhovateľov v I. až III. rade bol a je cudzou osobou.
Do neoprávneného zásahu do osobnostných práv navrhovateľky v III. rade došlo uvedením dehonestujúcich a nepravdivých údajov o rodine, t.j. synovi a manželovi, pričom v dôsledku uvedených informácií navštívila spolu s navrhovateľom v II. rade svojho praktického lekára, ktorý ju odkázal na psychologické vyšetrenie. Navrhovatelia v II. a III. rade absolvovali terapiu u psychológa G.. I. B..
Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy navrhovatelia v I. až III. rade poukázali na ustanovenie § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k určeniu výšky nemajetkovej ujmy na ustanovenie § 13 odsek 3 Občianskeho zákonníka. Navrhovatelia mali za to, že došlo k intenzívnemu zásahu do ich osobnostných práv, nakoľko boli uvedené nepravdivé a dehonestujúce informácie a to v denníku s celoštátnou pôsobnosťou a na internetovom portáli. Navrhovatelia poukázali na existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním odporcu a ujmou, nakoľko tá vznikla práve zverejnením nepravdivých údajov v masovo-komunikačných prostriedkoch. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 273/08 z 10.02.2009, ak všeobecný súd rozhodne, že právo na ochranu osobnosti porušené bolo, je zároveň povinný sa zaoberať a rozhodnúť o uplatnení finančného zadosťučinenia a jeho zamietnutie nemôže odôvodniť svojou voľnou úvahou. Tiež uviedli, že nemajetkovú ujmu, na rozdiel od škody, sa

posudzuje vzhľadom na jej intenzitu a jej trvanie. Navrhovatelia v I. až III. rade vznik nemajetkovej ujmy preukázali.
Vo vzťahu k vyjadreniam odporcu, že navrhovatelia v I. až III. rade nepodnikli žiadne kroky za účelom ospravedlnenia uviedli, že uvedené nie je vecou odporcu, ako navrhovatelia v I. až III. rade postupovali a postupujú vo vzťahu k tretím subjektom. Uviedli, že podali trestné oznámenie vo veci neoprávneného zásahu do súkromného a rodinného života. Táto skutočnosť sa však nedotýkala konania odporcu, a preto tieto informácie považujú navrhovatelia za irelevantné. Navrhovateľ v I. rade kontaktoval zamestnanca odporcu, pani W. C., ktorá ho však odkázala so svojimi nárokmi na súd. Navrhovatelia v I. až III. rade ďalej považovali tvrdenia odporcu o vzniku možného precedensu v prípade, ak by súd priznal nemajetkovú ujmu za neoprávnený zásah od osobnostných práv, čím by sa otvorila cesta pre osoby podobné navrhovateľovi v I. rade, aby presvedčili bezdomovcov, aby o nich rozšírili nepravdivé údaje, za absurdné a ničím nepodložené.

Na pojednávaní konanom dňa 16.02.2012 predstúpil navrhovateľ v I. rade, ktorý uviedol, že uverejnením článkov v denníku L. Č. ako i na internetovom portáli došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv ako i jeho rodiny. Odporca zverejnil nepravdivé tvrdenia, že jeho otec je bezdomovec a alkoholik, a navyše aj slepý, pričom má žiť údajne na pokraji biedy a navrhovateľ žil v prepychu. Mal za to, že uvedením týchto skutočností odporca navrhovateľa v I. rade vykreslil ako bezcitného a bezcharakterného človeka. Odporca zároveň zverejnil aj fotografie nejakého človeka. Uvedeným konaním odporcu došlo k zásahu do cti navrhovateľa v I. rade ako i jeho rodičov. Preto sa navrhovateľ v I. rade domáhal ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy.
Navrhovateľ v II. rade uviedol, že článok ho veľmi zasiahol a urazil. O uvedenom článku sa dozvedel od bratranca, ktorý žije na Slovensku, pričom si ho prečítal, a informácie v ňom uvedené sa nezakladajú na pravde. Odporcu žaloval z dôvodu, že bol prakticky na smiech, pretože informácie, že je bezdomovec nie sú pravdivé. Na otázku súdu odkiaľ sa rodina dozvedela o uvedenom článku, keď žije v Českej republike uviedol, že jeho rodina žije na Slovensku. Ďalej uviedol, že zdravotné problémy, ktoré mu vznikli bol hlavne stres, a preto vyhľadal lekársku pomoc u všeobecného lekára C.. J..
Navrhovateľka v III. rade uviedla, že pochádza z Čiech a má rodinu aj na Slovensku, sestru a synovca, od ktorých sa dozvedela o uvedenom článku a následne si ho aj prečítala. Článok ju veľmi rozrušil, pretože sa tam písali samé klamstvá. Utrpela celá rodina šok, pretože informácie sa netýkali len jej syna, t.j. navrhovateľa v I. rade. Uviedla, že hoci žije v Kladne, je verejne známou osobou, nakoľko celý život pracovala s deťmi, keďže pracovala ako učiteľka. V súčasnej dobe je navrhovateľka v III. rade na dôchodku a prevádzkuje živnosť, masážny salón, pričom aj svojim klientom musela vysvetliť, že informácie uvedené v článku nie sú pravdivé. Na otázku súdu, kedy navrhovateľka v III. rade vyhľadala lekársku pomoc uviedla, že si presne nepamätá, ale bolo to v priebehu týždňa, kedy vyhľadala lekársku pomoc C.. I. C., ktorá ju poslala k psychológovi na vyšetrenie, kde boli spolu s manželom, navrhovateľom v II. rade. Zásah do svojej integrity navrhovateľka v III. rade videla v znížení svojej prestíže, pretože ju poznalo veľa ľudí. V dôsledku zhoršenia zdravotného stavu nemohla pracovať, nakoľko sa jej triasli ruky, a ako masérke tak nemohla túto činnosť vykonávať.
Právny zástupca odporcu žiadal, aby sa navrhovateľ v II. rade vyjadril k jeho otázkam, odkiaľ sa dozvedel o článku v denníku L. Č., na čo uviedol, že od bratranca I. O., ktorý žije v okrese X. C. a to približne tri dni po uverejnení článku. Uvedený článok si prečítal od neho a rozprával sa o ňom so švagrinou R. D., I. Š., C. G. a C. G.. Po uverejnení článku ho ľudia v Kladne nazývali bezdomovcom, na Slovensku ho tak nenazývali. Odbornú pomoc navrhovateľ v II. rade vyhľadal u C.. J., ktorý ohľadom jeho zdravotného stavu uviedol, že sa jedná o nervozitu, predpísal mu lieky, pričom bol asi 2 - 3 krát u psychológa, s ktorým sa rozprával asi hodinu. Bola to platená služba. Psychológ doporučil navrhovateľovi v II. rade, aby si z toho nič nerobil. Navrhovateľ v II. rade tiež uviedol, že osobu uvedenú na fotkách v denníku L. Č. nepozná, pričom mal za to, že to nie je ani biologický otec navrhovateľa v I. rade. Dôvodom, prečo sa vydával za otca navrhovateľa v I. rade bol zrejme peňažný obnos od bulváru. Navrhovateľa v II. rade sa dotkol aj článok uverejnený v denníku J. v Českej republike, ktorý mal od svojho známeho a to v ten istý deň, ako bol zverejnený. Taktiež vnímal rozdiely medzi článkami uverejnenými v denníku J. v Českej republike a denníku L. Č. na Slovensku. Oba články sa ho dotkli rovnakým spôsobom. Po prečítaní článkov navštívil navrhovateľ v II. rade doktora J., na odporúčanie ktorého navštívil psychológa. Psychiatra nenavštívil. Posmešky, že je bezdomovec, si robili jednak susedia ako i kamaráti z hospody. Navrhovateľ v II. rade nevedel uviesť, či žiadal o opravu chýb v denníku Nový Čas a Blesk. Bol si vedomý, že navrhovateľa v I. rade si osvojil. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľov v I. až III. rade uviedol navrhovateľ v II. rade, že pri vysvetľovaní a vyvracaní skutočností uvedených v predmetných článkoch sa necítil príjemne, radšej by "chodil kanálmi".

Dňa 15.03.2012 bolo súdu doručené vyjadrenie W. C. - B. zo dňa 13.03.2012, v ktorom uviedla, že jej bolo doručené predvolanie na pojednávanie, avšak k uvedenej veci nevedela uviesť nič konkrétne, čo by sa dotýkalo ochrany osobnosti. Navrhovateľov nepozná a nevedela sa vyjadriť ani k predmetu sporu. Žiadala, aby súd uvedené podanie považoval za výpoveď svedka.

Dňa 17.05.2012 sa konalo pojednávanie, na ktorom predstúpila svedkyňa W. C., ktorá uviedla, že od roku 2004 - 2008 pracovala u odporcu ako marketingová riaditeľka. K predmetu sporu sa vyjadriť nevedela, nemala s ním nič spoločné, už niekoľko žije v zahraničí. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľov v I. až III. rade, či bola z ich strany kontaktovaná uviedla, že nebola. Taktiež uviedla, že nepozná pani Osuskú a nikdy s ňou nekomunikovala. Na otázky právneho zástupcu odporcu uviedla, že u odporcu pracovala do roku 2008. V roku 2009 pracovala v Prahe ako generálna riaditeľka vydavateľstva České a slovenské odborné nakladatelství. V čase, keď pracovala u odporcu, nemala v náplni práce vybavovanie súdnych sporov a ani sťažností od občanov.

Ďalej predstúpila svedkyňa I. B.. Uviedla, že niekedy v roku 2009 prišli k nej navrhovatelia v II. a III. rade. Zistila u nich krízovú intervenciu, prejavovali sa u nich príznaky na stres, pričom u každého z nich rôzne. Navrhovateľka v III. rade prejavovala viac úzkosť, bezmocnosť, strach o rodinu, povesť rodiny. Navrhovateľ v II. rade prejavoval príznaky depresie, sťažoval sa na nespavosť a nechutenstvo. Obaja hovorili o strese spôsobenom článkami v denníkoch tak v Čechách ako i na Slovensku. Obávali sa ohovárania, že prerušia vzťahy s priateľmi. Svedkyňa u nich pracovala na uvoľnení potlačených emócií, ktoré by mohli prejsť do ťažších depresií a zhoršenia zdravotného stavu. Na otázku súdu, či chodili navrhovatelia v II. a III. rade na pravidelné sedenia uviedla, že boli na dvoch konzultáciách.
Na otázky právneho zástupcu navrhovateľov v I. až III. rade uviedla, že ju navštívili navrhovatelia v II. a III. rade po zverejnení článkov. Psychický stav klientov mal vplyv na ich činnosť. Osobám v danom stave trvalo približne dva roky, kým sa vysporiadali s uvedenou záležitosťou. Ďalej uviedla, že prvé stretnutie s navrhovateľmi v II. a III. rade bolo dňa 21.10.2009, pričom ďalšie stretnutie bolo niekedy do 14 dní. Navrhovatelia od svedkyne žiadali pomoc o vysporiadanie sa s ohováraním a nepravdivými informáciami, ktoré sa objavili v tlači, pričom nerozlišovali ujmu medzi českým a slovenským denníkom. Dôležité pre nich bolo, že sa šírili nepravdivé informácie.
Na otázky právneho zástupcu odporcu svedkyňa uviedla, že nevie konkretizovať dátum druhého stretnutia s navrhovateľmi v II. a III. rade. Na žiadosť klientov vypracovala správu o ich zdravotnom stave datovanú ku dňu 19.04.2010, pričom svoje zápisky o stave klientov súdu doručí len na požiadanie súdu, nakoľko išlo o citlivé údaje o klientoch. Svedkyňa doporučila navrhovateľom v II. a III. rade psychiatrickú liečbu, nakoľko ona nemohla predpísať antidepresíva. Nebola jej známa skutočnosť, či navštívili psychiatra. Na predmetné pojednávanie sa dostavila s navrhovateľmi v II. a III. rade, osobným motorovým vozidlom, pričom cesta trvala 3,5 hodiny, avšak o uvedenom spore nekomunikovali. Svedkyňa vedela, čo bude predmetom pojednávania.

Na žiadosť právneho zástupcu navrhovateľov v I. až III. rade predstúpila navrhovateľka v III. rade, ktorá odpovedala na otázky svojho právneho zástupcu. Uviedla, že pred zverejnením článku v denníku Nový Čas nebola zo strany odporcu žiadnym spôsobom kontaktovaná. Nevedela uviesť, ako dlho na ňu nepriaznivo pôsobili informácie zverejnené v predmetnom článku. Uviedla, že článok ich zasiahol tak, že nevie, či niekedy postraumatické a stresové stavy vymiznú. Obávala sa následkov, ktoré mohli vplyvom uvedeného článku na jej rodinu nastať, nakoľko ju označil úplne cudzí človek za milenku. Uviedla, že psychické traumy bude mať dlho. Niektorí známi považovali uvedené články za nepravdivé, iní pochybovali a pýtali sa, či je to pravda. Pri vysvetľovaní, že ide o klamstvá pociťovala navrhovateľka v III. rade hanbu.
Na otázky právneho zástupcu odporcu uviedla, že celý článok bol negatívny, pretože sa týkal jej manžela a syna, celej jej rodiny. Okolie navrhovateľky v III. rade sa o uvedenom článku dozvedelo prostredníctvom nej samej, nakoľko sa sťažovala. Osobne sa jej dotkli nepravdy, ktoré tam boli uvedené. Nikdy nekontaktovala nikoho z denníka L. Č.. Psychiatra nenavštívila z dôvodu, že je to finančne neúnosné a nakoľko sú s navrhovateľom v II. rade dvaja, každé sedenie stojí peniaze a tak sa snažili s uvedenou situáciou vyrovnať sami. Navrhovateľovi v I. rade o jeho biologickom otcovi povedala, keď mal 17 rokov. Ironické poznámky vo vzťahu k jej osobe a v súvislosti s uvedeným článkom mali ľudia z pracoviska.

Zo správy psychologičky G.. I. B. zo dňa 19.04.2010 súd zistil, že dňa 21.10.2009 ju navštívili navrhovatelia v II. a III. rade na odporúčanie praktického lekára s príznakmi akútnej reakcie na stres. Psychické problémy sa objavili po zverejnení článku v denníku J. o tom, že sa údajne prihlásil biologický otec navrhovateľa v I. rade. Psychológ uviedol, že pacienti reagujú zvýšeným napätím, majú stavy úzkosti, trpia celkovým psychickým šokom. V priebehu konzultácie boli uplakaní, prejavovali obavy o stratu dobrej povesti, obávali sa reakcie okolia, ktoré by mohli ohroziť ich vzájomné rodinné vzťahy. U navrhovateľa v II. rade bola zistená depresia, preto odporučila antidepresívnu medikáciu. Tak navrhovateľ v II. ako i v III. rade boli psychicky vyčerpaní, postupne sa však pokúšali získať si odstup od nepravdivých správ a nadviazať kontakty s priateľmi.

Na pojednávaní konanom dňa 07.06.2012 predstúpil právny zástupca navrhovateľov v I. až III. rade, ktorý navrhol v konaní vypočuť redaktora denníka L. Č., ktorý pripravil článok, ktorý bol publikovaný. Na otázku súdu, aby právny zástupca odporcu uviedol meno redaktora odpovedal, že s uvedenou žiadosťou sa obrátil na odporcu, ktorý však uviedol, že autora predmetného článku nie je možné určiť, pretože článok nebol vytvorený v redakcii L. Č.. Celý materiál bol prevzatý z denníka J. a preložený do slovenského jazyka.
Ďalej sa právny zástupca odporcu vyjadril k ústnej ako i písomnej výpovedi svedkyne I. B.. Poukázal na to, že svedkyňa nevypovedala ako znalec, a preto mohla vypovedať len o skutočnostiach, ktoré vnímala na základe vlastného zmyslového vnímania. Svedkovi neprináleží, aby vnímané skutočnosti hodnotil a vyvodzoval z nich závery. Svedkyňa potvrdila, že psychické problémy u navrhovateľov v II. a III. rade nastali po tom, čo sa objavili články v denníku J., pričom sa vôbec nespomínal článok v denníku L. Č.. Z uvedeného právny zástupca odporcu usúdil, že v čase, keď navrhovatelia v II. a III. rade navštívili svedkyňu B., nemali ešte vedomosť o článku v denníku L. Č.. Právny zástupca navrhovateľov trval na výsluchu odporcu ako vydavateľa a to s poukazom na ustanovenie § 5 tlačového zákona, v zmysle ktorého za obsah periodickej tlače zodpovedá vydavateľ.
Na predmetnom pojednávaní predstúpil navrhovateľ v I. rade. Uviedol, že v článku uverejnenom v denníku L. Č. bolo všetko klamstvom, s výnimkou jeho veku. Mal za to, že sa nejedná o prevzatý článok z denníka J., pretože sú v texte použité iné slovné spojenia. Navrhovateľ v I. rade je povolaním herec, pričom nemal vtedy a ani v súčasnej dobe rád medializáciu a médiám sa snažil vyhýbať. Denník L. Č. považoval za bulvár, a preto s jeho zamestnancami nekomunikoval. Na otázku súdu uviedol, že celý publikovaný článok zasiahol do jeho integrity. Dotkla sa ho už prvá veta, že " český herec I. O., jeho slepý otec je bezdomovec". Uvedené tvrdenia neboli pravdivé. Taktiež veta " hviezda českých muzikálov a seriálov I. O. sa o svojho slepého otca zrejme vôbec nezaujíma" je nepravdivá a hlboko zasiahla do integrity navrhovateľa v I. rade. V celom článku boli fotografie osoby, ktorú navrhovateľ v I. rade nepozná. Pri ďalších fotografiách sú popisky, že I. O. starší je odkázaný na pomoc cudzích ľudí a otec herca presedí celý deň na lavičke s lacným pivom v ruke. Uvedené evokovalo u čitateľa, že je navrhovateľ v I. rade osobou, ktorá sa nezaujíma o svoju rodinu, bol vykreslený ako bezcharakterný jedinec. Osoba, ktorá si uvedený článok prečítala a nevedela, či je to pravda, uvedenému obsahu článku uverí. Z uvedeného dôvodu sa navrhovateľ v I. rade obrátil na súd. Z dôvodu uverejnenia článkov v denníku J. a L. Č. bol nútený vysvetľovať, že uvedené informácie nie sú pravdivé. Odporca zverejnil článok bez toho, aby si overil uvedené informácie. Uvedený článok sa premietol aj v pracovných ponukách, kedy mal menej pracovných ponúk, pretože bola jeho osoba spochybnená. Poukázal na pochybnosti, či osoba odfotografovaná v predmetnom článku je vôbec pán O.. Uviedol, že je nepríjemný pocit vystúpiť v divadle pred divákmi, pričom neviete, čo si myslia.
Na otázky právneho zástupcu navrhovateľov uviedol, že prezývku rebel mohol mať z titulu, že účinkoval vo filme O., pričom sa hral aj muzikál O.. Je pravdou, že bol vo výkone trestu odňatia slobody po dobu dvoch rokov pre prepad pri benzínovej pumpe. Tiež uviedol, že žiadny producent s ním neukončil spoluprácu, avšak záujem o neho ako herca sa znížil, napr. v predstaveniach C. B., B. I. B., L. P. E., nakoľko o tieto predstavenia nebol už veľký záujem zo strany divákov.
Na otázky právneho zástupcu odporcu uviedol, že články v denníku L. Č. a J. sa ho dotkli v tom istom. Taktiež mal za to, že keby nebolo článku v denníku L. Č., ujma by mu nevznikla. Navrhovateľ v I. rade nekontaktoval denník J.. Denník L. Č. kontaktoval prostredníctvom pani M.. Dôvod, prečo nežiadal o opravu bola skutočnosť, že s médiami nekomunikuje. Taktiež mal za to, že uverejnenie opravy by jeho trápenie a trápenie jeho rodiny nezmiernilo, nakoľko to nepovažoval za dostatočný trest za drzosť, ktorú si vydavateľ dovolil. Od odporcu by neprijal ponuku, že by uverejnil ospravedlnenie a nežiadal by nemajetkovú ujmu. Po uverejnení článku pociťoval hnev a myšlienky nad rodičmi, ktorých sa zverejnenie článku dotklo najviac. Tieto pocity prežíval zakaždým, keď sa na internete objavil uvedený titulok. Mal

za to, že aj keby novinárovi, ktorý ho kontaktoval, povedal, že osoba zverejnená ako otec navrhovateľa v I. rade, nie je jeho otec, nezabránil by zverejneniu článku v denníku L. Č..
Na záver právny zástupca odporcu poukázal na ustanovenie § 118 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré stanovuje koncentračnú zásadu, že účastníci konania o ochranu osobnosti sú povinní na preukázanie svojich tvrdení predložiť dôkazy najneskôr do prvého pojednávania. Na neskôr uvedené dôkazy súd neprihliada. Mal za to, že dôkazy predložené na predmetnom pojednávaní už neboli súčasťou dôkazov, z ktorých sa zisťuje skutkový stav veci. Žiadal, aby súd na ďalšie predložené dôkazy neprihliadol.
K uvedenému tvrdeniu sa vyjadril právny zástupca navrhovateľov v I. až III. rade. Uviedol, že ustanovenie § 118 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku stanovuje, že neplatí povinnosť predložiť dôkazy do prvého pojednávania v prípade, ak ide o skutočnosti, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní a účastník ich nemohol bez svojej viny včas uviesť. Skutočnosť, že pani Osuská kontaktovala v mene navrhovateľa v I. rade odporcu, navrhovatelia uviedli ešte pred prvým pojednávaním. Preto bolo možné na jej písomné vyjadrenie prihliadať.

Písomným podaním zo dňa 05.06.2012 bolo založené do súdneho spisu vyjadrenie C.. E. M. ku skutočnostiam uvádzaným v konaní. Uviedla, že s navrhovateľom v I. rade je v priateľskom vzťahu. Uviedla, že asi päť dní po zverejnení článku v denníku L. Č. bola kontaktovaná navrhovateľom v I. rade so žiadosťou o právne zastupovanie. Prisľúbila mu prípravné úkony, resp. že sa pokúsi dohodnúť s vydavateľom predmetného periodika mimosúdne. Požiadala priateľku A. Ž., aby sa skontaktovala s pani C. v záujme zistenia bežného postupu vydavateľstva pri uvedených nárokoch. Následne jej bola poskytnutá informácia, že denník L. Č. iba prevzal článok z denníka J., a že vydavateľstvo O. dobrovoľne nevypláca žiadne mimosúdne finančné nároky. Bolo potrebné sa obrátiť na súd. Uvedené oznámila navrhovateľovi v I. rade. Mrzelo ju, že si svedkyňa C. na uvedenú komunikáciu nespomínala.

Právny zástupca navrhovateľov v I. až III. rade písomným podaním zo dňa 18.06.2012 podaným na súde dňa 18.06.2012 predložil vyjadrenie a doplnenie judikatúry k predmetu sporu. Mal za to, že výsluchom svedkyne G.. I. B. bolo preukázané, že navrhovatelia v II. až III. rade navštívili psychologickú ambulanciu na odporúčanie praktického lekára. Dôvodom ich nepriaznivého psychického stavu bolo zverejnenie článkov v denníkoch L. Č. a J.. Ich psychický stav sa prejavoval najmä stresom, úzkosťou, bezmocnosťou, strachom. K listinnému dôkazu - stanovisku C.. E. M. uviedol, že ustanovenie § 118 odsek 2 OSP pripúšťa predloženie dôkazu aj po prvom pojednávaní, ak ide o skutočnosti, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní, a ktoré účastník nemohol bez svojej viny včas uviesť, a ktorými má byť spochybnená vierohodnosť dôkazov. Uvedený dôkaz nemohli navrhovatelia predložiť bez svojej viny najneskôr na prvom pojednávaní dňa 16.02.2012, nakoľko stanovisko C.. M. je zo dňa 05.06.2012. Zároveň C.. M. bola uvedená vo vyjadrení navrhovateľov zo dňa 08.02.2012. Právny zástupca navrhovateľov ďalej predložil súdu judikatúru týkajúcu sa predmetu sporu a priznania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (č.l. 128-135 súdneho spisu).

Dňa 22.06.2012 odporca podal na súde námietku zaujatosti zákonného sudcu v konaní JUDr. Gabriely Sobolovskej. Uznesením zo dňa 16.07.2012 č.k. 3NcC/36/2012-149 Krajský súd v Bratislave rozhodol, že sudkyňa JUDr. Gabriela Sobolovská nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci sp.zn. 12C/117/2011.

Na základe návrhu navrhovateľov v I. až III. rade súd uznesením zo dňa 22.08.2012 č.k. 12C/117/2011-174, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.09.2012, pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak, že petit návrhu znel: Odporca je povinný uverejniť v denníku L. Č. v rubrike Prominenti nasledujúce ospravedlnenie: "V článku uverejnenom v denníku L. Č. dňa 16.10.2009 pod názvom "I. O. (XX): Tajomstvo herca odhalené. Jeho slepý otec je bezdomovec" sme uviedli nepravdivé tvrdenia týkajúce sa herca I. O. ako aj jeho rodičov tým, že sme za otca I. O. označili osobu, ktorá nie je s I. O. ani jeho rodičmi v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Za to sa im ospravedlňujeme.", a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca je povinný uverejniť na internetovom portáli www.cas.sk v sekcii G. nasledujúce ospravedlnenie: " V článku uverejnenom na internetovom portáli www.cas.sk dňa 16.10.2009 pod názvom "Český herec I. O.W.: Jeho otec je bezdomovec!" sme uviedli nepravdivé tvrdenia týkajúce sa herca I. O. ako aj jeho rodičov tým, že sme za otca I. O. označili osobu, ktorá nie je s I. O. ani jeho rodičmi v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Za to sa im ospravedlňujeme.", a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca je povinný odstrániť z internetového portálu www.cas.sk článok pod názvom "Český herec I. O.: Jeho otec je bezdomovec!" vrátane zrušenia všetkých odkazov na

článok v histórii webu spôsobom, aby k článku neexistoval prístup ani cez internetový vyhľadávač, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v I. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 21.000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v II. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v III. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom v I. až III. rade spoločne a nerozdielne trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku vo výške 1.056 eur a právnemu zástupcovi navrhovateľov v I. až III. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 1.909,14 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd uznesením zo dňa 25.09.2012 č.k. 12C/117/2011-194 zamietol návrh odporcu na prerušenie konania sp.zn. 12C/117/2011. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/624/2012-261 zo dňa 28.12.2012. Najvyšší súd SR dovolanie odporcu proti uvedenému rozhodnutiu uznesením zo dňa 20.02.2014 sp.zn. 3 Cdo/129/2013 odmietol.

Podaním zo dňa 08.10.2012 podaným na súde dňa 08.10.2012 predložil právny zástupca odporcu súdu vyjadrenie k predmetu sporu. Poukázal na to, že na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby sa vyžaduje naplnenie zákonných predpokladov stanovených § 13 Občianskeho zákonníka, a to existencia neoprávneného zásahu, nemajetková ujma a existencia príčinnej súvislosti medzi nimi. Až po naplnení uvedených predpokladov môže mať fyzická osoba nárok na primerané morálne zadosťučinenie, prípadne náhradu nemajetkovej ujmy. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vznikne v prípade, ak sa morálne zadosťučinenie nejaví ako postačujúce. Súdy by mali posudzovať závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu. Odporca trval na tom, že článok uverejnený v denníku Nový Čas bol doslovne prevzatý z denníka J.. Odlišnosť v štylizácii viet pri preklade do slovenského jazyka nemôže spôsobovať , že by sa malo jednať o pôvodný článok odporcu. Odporca nesúhlasil s tvrdenia navrhovateľa v I. rade, že zverejnením článku mala byť poškodená jeho vážnosť, česť a dôstojnosť. Navrhovateľ v I. rade bol v minulosti odsúdený za závažný úmyselný trestný čin, preto nemožno automaticky tvrdiť, že akýkoľvek negatívny článok o ňom by mal poškodiť jeho česť. Odporca trval na tom, že navrhovateľovi v I. rade nevznikla žiadna ujma v súvislosti s článkom. Podstatnou bola skutočnosť, že denník L. Č. sa v T., kde žije navrhovateľ v II. rade, nevydáva. Ak mali preto navrhovatelia v II. a III. rade za to, že obyvatelia T. sa o článku dozvedeli z denníka L. Č., žiadal, aby uvedené preukázali. Nepravdivé bolo tvrdenie navrhovateľov, že mal odporca navrhovateľa v II. rade vykresliť ako bezdomovca a alkoholika. Odporca ďalej namietal aktívnu legitimáciu navrhovateľa v II. rade a neexistenciu vzniku nemajetkovej ujmy. Obdobné tvrdenia prezentoval odporca aj vo vzťahu k navrhovateľke v III. rade.
Opätovne odporca upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že navrhovatelia nikdy nepožiadali o uverejnenie opravy alebo ospravedlnenia. S podaním žaloby proti odporcovi čakali navrhovatelia viac ako dva roky, čo svedčí o tom, že tvrdený zásah nemohol byť tak intenzívny. Ďalej mal odporca za to, že je nesporné, že článok bol prebratý z denníka J., pričom nemal ani najmenšie pochybnosti o pravdivosti uvedených informácií. Navrhovateľ v I. rade potvrdil, že bol oslovený zamestnancami denníkov J.T. a L. Č.S. a nepoprel pravdivosť predmetných informácií. Poukázal na to, že medzi týmito denníkmi bežne funguje výmena textových aj fotografických materiálov, preto považoval denník J. za spoľahlivý zdroj.
Tiež uviedol, že z výpovede svedkyne W. C. sa preukázalo, že tvrdenia navrhovateľa v I. rade, že komunikoval so zamestnancom odporcu, je nepravdivé. Mal za to, že z výpovede I. B. sa navrhovateľom v II.a III. rade nepodarilo preukázať zhoršenie psychického stavu. Z písomnej správy I. B. zo dňa 19.04.2010 vyplynulo, že psychické problémy navrhovateľov v II. a III. rade nastali po zverejnení článku v denníku J., pričom o článku v denníku L. Č. nie je ani zmienka. Mal za to, že súd by na písomné stanovisko C.. M. v zmysle § 118 nemal prihliadať.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.06.2014, na ktorom pojednával v zmysle § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti navrhovateľa v II. rade.
Predstúpil C. G., predseda predstavenstva odporcu, ktorý uviedol, že informácie o predmetnom spore dostal od právneho zástupcu. Jeho povinnosťou nebolo kontrolovať prácu redaktorov. Redakcie sú úplne nezávislé od vedenia firmy, takže rozhodujú na základe svojej novinárskej praxe. Taktiež nemal informácie, kto riešil uvedený materiál. Na otázku súdu uviedol, že sa nezaujímal, odkiaľ redakcia čerpala

informácie. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľov uviedol, že nemal vedomosť o osobe redaktora ani šéfredaktora, ktorý by mohol byť predvolaný za účelom výpovede.
Ďalej predstúpil C. C., člen predstavenstva odporcu, ktorý uviedol, že plní funkciu finančného riaditeľa u odporcu a taktiež nemal informácie o tom, kto písal predmetný článok.
Krátkou cestou založil do súdneho spisu právny zástupca navrhovateľov rozsudok Mestského súdu v Prahe č.k. 37C/119/2012-99 zo dňa 08.11.2013, kde navrhovatelia podali žalobu na ochranu osobnosti proti denníku J., pričom súd žalobe čiastočne vyhovel (č.l. 309 súdneho spisu).

Podaním zo dňa 29.07.2014 doručeným súdu dňa 30.07.2014 sa navrhovatelia v I. až III. rade vyjadrili k predmetu sporu, ako i vykonaným dôkazom. V predmetnom podaní právny zástupca navrhovateľov uviedol, že v konaní bolo preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby. Odporca zverejnil článok v denníku Nový Čas a na internetovom portáli www.cas.sk, pričom nepreukázal, že navrhovatelia dali súhlas so zverejnením článku týkajúceho sa ich súkromia. Odporca okrem toho zverejnil informácie o navrhovateľoch, ktoré neboli pravdivé. Navrhovatelia túto skutočnosť vyvrátili predložením rozsudku Československej socialistickej republiky sp.zn. Nc 522/74. Osobu v článku označenú ako otca navrhovateľa v I. rade nepoznali. Odporca sa snažil zbaviť zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľov tvrdením, že obsah článku zverejneného na Slovensku bol prebratý z denníka J. z Českej republiky, a teda odporca nebol autorom článku s nepravdivými informáciami. Navrhovatelia však uvedené tvrdenia odporcu považovali za absurdné. Konanie vydavateľa periodika, ktorý úmyselne prípadne aj z nedbanlivosti, zverejní nepravdivé informácie nemôže požívať právnu ochranu. Navrhovatelia mali za to, že cieľom zverejnenia článku nebolo pravdivo informovať verejnosť, ale výlučne zaplniť stránky bulvárneho denníka a internetovej stránky dehonestujúcimi informáciami.
Navrhovateľ v I. rade je osobou verejne známou, a preto dobrá povesť v očiach verejnosti je predpokladom toho, aby bol navrhovateľ v I. rade obsadzovaný v divadelných a filmových úlohách. S ohľadom na kriminálnu minulosť sa navrhovateľ v I. rade snažil žiť tak, aby nedal príčinu, aby bol v očiach verejnosti vnímaný negatívne. Navrhovateľ v I. rade vo svojej výpovedi potvrdil, že na Slovensku pocítil znížený záujem o jeho osobu ako herca. S poukazom na obsah zverejnených článkov mal navrhovateľ v I. rade za to, že v očiach verejnosti bude vnímaný ako bezcharakterný a bezcitný človek, ktorý bez povšimnutia necháva trpieť svojho otca. Uvedené tak založilo právny základ pre priznanie nemajetkovej ujmy. Aj navrhovateľovi v II. rade vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a to z titulu, že z obsahu zverejnených článkov žiadnym spôsobom nevyplývalo, že tam označená osoba by mala byť biologickým otcom navrhovateľa v I. rade. Obsah článku zároveň vyvolal u osoby navrhovateľa v II. rade psychické problémy, čo bolo potvrdené svedkyňou I. B..
Námietka odporcu o nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľky v III. rade neobstojí, nakoľko hoci sa navrhovateľka v III. rade vyslovene v článku nespomína, je zrejmé, že sa verejnosti podsunuli informácie, že splodila dieťa mimo manželstva s osobou, ktorá je alkoholikom a bezdomovcom. Osoby, ktoré navrhovateľku v III. rade poznajú, mohli na základe predmetného článku nadobudnúť pochybnosti o jej minulosti. Uvedený článok ju vykreslil ako bezcitnú osobu, ktorá neprejavuje žiaden súcit vo vzťahu k biologickému otcovi navrhovateľa v I. rade. Uvedené vyplynulo aj z jej výpovede, keď bola negatívne vnímaná v očiach svojich klientov.
Pre zistenie oprávnenosti nároku navrhovateľov na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch bolo potrebné skúmať, či uverejnené ospravedlnenie by bolo dostačujúcim zadosťučinením s ohľadom na povahu zásahu, rozsah, t.j. intenzitu zásahu. Navrhovatelia poukázali na fakty, a teda odporca zverejnil nepravdivé informácie bez ich súhlasu a bez toho, aby si tieto informácie u osôb navrhovateľov v I. až III. rade preveril. Článok bol zverejnený v periodiku s celoštátnou pôsobnosťou, ako i na internete. Uvedené zasiahlo osoby navrhovateľov v ich rodinnom a aj súkromnom živote, a odrazilo sa aj na psychických problémoch navrhovateľov v II. a III. rade. Mali za to, že prípadné ospravedlnenie by si neprečítali všetky osoby, u ktorých navrhovatelia stratili česť a dôstojnosť, a preto nepovažovali samotné ospravedlnenie za dostačujúce. Zároveň táto nemajetková ujma v peniazoch by mala aj preventívnu a sankčnú funkciu. Na záver uviedli, že nakoľko po podaní žaloby došlo zo strany odporcu k stiahnutiu článku z internetovej stránky www.cas.sk a odporca nebude schopný zabezpečiť zrušenie odkazov na článok v histórii webu, navrhovatelia žiadali, aby súd vypustil z petitu časť, v ktorej žiadali, aby súd odporcovi uložil povinnosť odstrániť z internetového portálu www.cas.sk článok pod názvom "Český herec I. O.: Jeho otec je bezdomovec!" vrátane zrušenia všetkých odkazov na článok v histórii webu spôsobom, aby k článku neexistoval prístup ani cez internetový vyhľadávač.

Na pojednávaní konanom dňa 03.10.2014 odporca založil do súdneho spisu písomné vyjadrenie zo dňa 02.10.2014 k predmetu sporu, ktoré bolo krátkou cestou doručené právnemu zástupcovi navrhovateľov v I. až III. rade. V predmetnom vyjadrení odporca uviedol, že nesúhlasí s navrhovateľmi uvedenou interpretáciou zverejnených článkov. Mal za to, že k ich uvedenému záveru by dospela len osoba, ktorá si článok neprečítala, pričom v konaní o ochrane osobnosti treba akceptovať, že sa v titulku objavujú expresívnejšie, provokujúce vyjadrovacie prostriedky. Titulok žalovaného článku bolo preto potrebné hodnotiť v kontexte celého textu článku. Z článku zverejneného v denníku J. ako i v denníku L. Č. vyplynulo, že I. O. starší by mal byť biologickým otcom navrhovateľa v I. rade, pričom sa nikdy nestretli. Vzhľadom ku skutočnosti, že navrhovateľ v II. rade nie je biologickým otcom navrhovateľa v I. rade je zrejmé, že navrhovateľ v II. rade sa staral o nemanželské dieťa navrhovateľky v III. rade, pričom odporca nevzhliadol k žiadnemu negatívnemu aspektu uvedenej skutočnosti. Odporca mal za to, že jeho dôkazným bremenom bolo preukázať, že biologickým otcom navrhovateľa v I. rade je pan I. O. starší, avšak neunesenie tohto dôkazného bremena môže mať za následok len to, že odporca sa zmýlil v osobe biologického otca navrhovateľa v I. rade. Odporca poukázal na to, že v čase zverejnenia článku bol v dobrej viere, že pan I. O. starší je biologickým otcom navrhovateľa v I. rade a využil všetky prostriedky, aby si tieto informácie overil. Hoci navrhovatelia poukazovali na skutočnosť, že navrhovateľ v I. rade má dobrú povesť, odporca mal za to, že uvedená skutočnosť nie je pravdivá a to vzhľadom na trestnú činnosť navrhovateľa v I. rade v minulosti. Odporca mal za to, že navrhovatelia nepreukázali konkrétne negatívne následky po zverejnení žalovaných článkov. Odporca tiež neveril tvrdenému posmechu navrhovateľov v II. a III. rade. Navrhovatelia, ak majú príbuzných na území SR, nič im nebránilo ich navrhnúť ako svedkov. Je zrejmé, že tak neurobili.
Ani navrhovateľke v III. rade nebola spôsobená nemajetková ujma, nakoľko nepreukázala, že má príbuzných na Slovensku. Navrhovateľka v III. rade pracuje v Kladne, kde sa podľa názoru odporcu klienti navrhovateľky v III. rade nemohli dozvedieť o predmetnom článku, nakoľko denník L. Č. v Čechách nevychádza.
K podmienkam vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odporca poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej nie je postačujúca na nárok na priznanie nemajetkovej ujmy samotná skutočnosť, že určitým konaním bolo zasiahnuté do osobnostných práv. Neunesenie dôkazného bremena má za následok neúspech účastníka v konaní. Preto navrhovatelia mali v konaní preukázať, aká ujma im vznikla, čo však navrhovatelia v konaní nepreukázali.
Odporca spolu s vyjadrením predložil protokol o pojednávaní konanom dňa 18.09.2013 na Mestskom súde v Prahe (č.l. 351 a nasl. súdneho spisu).

Na pojednávaní dňa 03.10.2014 predstúpil právny zástupca navrhovateľov, ktorý sa vyjadril k písomnému podaniu odporcu zo dňa 02.10.2014. Poukázal na nepravdivosť tvrdení odporcu, nakoľko samotný obsah článkov obsahuje nepravdivé informácie o navrhovateľovi a jeho rodinných vzťahov, t.j. nie je nepravdivý výlučne len titulok článku. Ďalej sa vyjadril k snahe odporcu sa zbaviť zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv. K uvedenému sa navrhovatelia vyjadrili už v predošlých vyjadreniach, či už ústnych alebo písomných, pričom navrhovatelia vyjadrenia odporcu považovali za účelové. V konaní nebolo preukázané, že by odporca dostatočne overoval pravdivosť informácií. Navrhovatelia mali za to, že obsah článku bol založený výlučne na pochybných tvrdeniach bezdomovca. Taktiež v konaní preukázali, že biologickým otcom navrhovateľa v I. rade nebola osoba uvedená v článku a to vzhľadom na rozsudok Československej socialistickej republiky č. Nc 522/74. Taktiež nebolo pravdivé tvrdenie odporcu, že navrhovateľ v I. rade potvrdil nepravdivú informáciu. Navrhovateľ v I. rade bežne s médiami nekomunikoval, a preto sa odporca nemôže domnievať, že jeho mlčanie znamenalo pravdivosť v článku uvedených informácií. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 28 Cdo/2194/2002 navrhovatelia uviedli, že sa nevyžaduje pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti vyvolanie následkov. Postačuje zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť a ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka. Nemôže byť teda ani príčinná súvislosť medzi zásahom a následkom podmienkou úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti. Aj napriek uvedenému mali navrhovatelia za to, že je daná príčinná súvislosť medzi zverejnením nepravdivých informácií a narušením súkromia navrhovateľov. Tiež mali za to, že nemohol existovať verejný záujem na šírení nepravdivých informácií, nakoľko odporca zverejnil informácie o súkromnom živote navrhovateľov, ktoré neboli verejne známe. Navrhovatelia mali za to, že preukázali vznik nemajetkovej ujmy a to výpoveďami svedkov a účastníkov a zároveň dôvodnosť priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch a to vzhľadom na intenzitu zásahu, ako i berúc do úvahy preventívno - sankčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy zo strany odporcu.

Právny zástupca odporcu uviedol, že odporca navrhovateľa v II. rade nevykreslil ako bezdomovca a alkoholika. Tieto skutočnosti z článku nevyplývali. Mal za to, že odporca vykonal všetky úkony za účelom kontaktovania navrhovateľa v I. rade, pričom postačovala jedna veta, že článok nie je pravdivý a teda nebol by zverejnený. V prípade, ak by navrhovatelia nečakali s podaním žaloby viac ako dva roky, odporca by mal väčšiu šancu predvolať osobu uvedenú v článku, ktorá tvrdila, že je biologickým otcom navrhovateľa v I. rade. Uvedená osoba však nemala trvalú adresu, a preto nebolo možné po viac ako dvoch rokoch ju vyhľadať. Osoba navrhovateľa v II. rade nie je verejne známa. Odporca tak nemal mať ako o ňom vedomosť, preto nemal pochybnosť o zhode priezvisk. Mal za to, že navrhovatelia museli preukázať následok zverejneného článku na ktorúkoľvek zložku práva na ochranu osobnosti, pričom nepredložili podporné dôkazy.
V záverečnej reči právny zástupca navrhovateľov zdôraznil, že nežiada, aby súd rozhodol o zmene návrhu petitu zo dňa 29.07.2014 doručeným súdu dňa 30.07.2014 (č.l. 344 súdneho spisu).

V zmysle § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Ochrana osobnosti prislúcha každej fyzickej osobe bez ohľadu na pôvod, rasu, národnosť, sociálne postavenie atď. Predmetom ochrany je osobnosť človeka vo svojej celistvosti ako nehmotný statok, ktorý patrí konkrétnej fyzickej osobe. Právo na ochranu osobnosti patrí vždy konkrétnej fyzickej osobe. Toto právo je nescudziteľné a neprevoditeľné. Za určitých podmienok môžu právo na ochranu uplatňovať po smrti fyzickej osoby len najbližší príbuzní.
Právo na ochranu osobnosti je absolútnym právom fyzickej osoby, ktoré pôsobí proti všetkým (erga omes), t. j. proti ostatným fyzickým osobám, právnickým osobám, ako aj proti štátu. Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv, ktoré sú príkladom uvedené v § 11 OZ (nevyžaduje sa vyvolanie následkov; stačí zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv). Túto ochranu zákon zabezpečuje v plnom rozsahu aj vtedy, ak sú napadnuté len jednotlivé zložky osobnosti fyzickej osoby (napr. fyzická integrita, občianska česť, meno, podoba človeka, prejavy osobnej povahy a pod.). V občianskom práve platí zásada, že ohrozenie, resp. porušenie čo i len jednej stránky osobnosti človeka je ohrozením, resp. porušením jeho osobnosti ako celku.
Pri práve na ochranu osobnosti ide o všeobecné osobné (osobnostné) práva, ktoré patria bez rozdielu každej fyzickej osobe bez toho, že by ku vzniku práv boli potrebné ešte nejaké ďalšie skutočnosti

V zmysle § 13 odsek 1 až 3 citovaného zákona, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa článku 19 Ústavy SR, každý á právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľov v I. až III. rade bol čiastočne dôvodný.

Z obsahu článku zverejneného v denníku L. Č. dňa 16.10.2009, číslo strany 37, s názvom " I. O. (XX): Tajomstvo herca odhalené, Jeho slepý otec je bezdomovec" súd zistil, že odporca zverejnil informácie týkajúce sa súkromného života navrhovateľa v I. rade. Odporca v predmetnom článku uviedol, že navrhovateľ v I. rade ako slávny herec necháva žiť svojho otca I. O. staršieho na ulici, nezaujíma sa o neho, hoci je slepý. Tiež odporca poukázal na život, aký vedie otec navrhovateľa v I. rade I. O. starší, ktorý je bezdomovcom.

Súd pri skúmaní primeranosti výrokov zverejnených v článku s porovnaním s existujúcou realitou mal za to, že je potrebné odlíšiť, či v danom prípade ide o skutkové tvrdenia alebo hodnotiaci úsudok. Z obsahu článku zverejneného dňa 16.10.2009 v denníku L. Č. a týkajúci sa osôb navrhovateľov súd dospel k

záveru, že sa jedná o kombináciu skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov. Je zrejmé, že aby nešlo o neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľov v I. až III. rade, musí sa skutkové tvrdenie opierať o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorého pravdivosť je overiteľná, teda je potrebné preukázať pravdivosť tvrdenia a v prípade hodnotiaceho úsudku, je nevyhnutné preukázať pravdivý základ úsudku, pričom tento musí byť navyše primeraný.
Podstatou tvrdeného zásahu bolo zverejnenie informácie, že navrhovateľ v I. rade sa nezaujíma o svojho otca, necháva ho živoriť na pokraji biedy a zároveň, že otec navrhovateľa v I. rade je bezdomovec a alkoholik.

V priebehu konania mal súd nesporne preukázané, že uvedené vyjadrenia týkajúce sa osôb navrhovateľov nie sú pravdivé. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu v Kladne sp.zn. Nc 522/74, biologickým otcom navrhovateľa v I. rade je I. C.. Q. a adoptívnom otcom navrhovateľ v II. rade. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že osoba označená v predmetnom článku nie je otcom navrhovateľa v I. rade, a to ani jeho biologickým otcom a ani adoptívnym otcom. Tvrdenia odporcu, že navrhovateľ v I. rade sa k uvedenej skutočnosti nevyjadril, hoci bol zamestnancami odporcu za týmto účelom kontaktovaný, ktorí tak mali za to, že uvedené informácie sú pravdivé, nemožno v žiadnom prípade považovať za súhlas navrhovateľa v I. rade s obsahom uvedeného článku.
V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že mlčanie možno považovať za prejav vôle za predpokladu, že s určitosťou možno usudzovať, že ním bola prejavená vôľa určitého obsahu (R 88/1954). Mlčanie môže byť prejavom vôle len vtedy, keď z neho možno vyvodiť záver, že ide o prejav vôle určitého obsahu. V danom prípade však nebolo možné mlčanie navrhovateľa v I. rade považovať za súhlas s obsahom článku, nakoľko ten neprejavil ani najmenší náznak vôle súhlasiť s obsahom článku. Odporca sa tak nemohol domnievať, že navrhovateľ v I. rade vyslovil súhlas s článkom.
Súd sa ďalej nestotožnil s tvrdením odporcu, že článok zverejnený v denníku L. Č. bol prevzatý z českého denníka Blesk. Súčasťou súdneho spisu je tak článok, ktorý bol zverejnený v denníku L. Č. (č.l. 11 súdneho spisu) ako i článok zverejnený v denníku J. (č.l. 221 súdneho spisu). Súd sa dôkladne oboznámil s obsahom predmetných článkov a v žiadnom prípade nemožno prisvedčiť tvrdeniu odporcu, že článok zverejnený v denníku L. Č. je prevzatý z denníka J.. Súd zistil, že v predmetných článkoch sú uvedené odlišné informácie a aj názvy článkov sú odlišné. Na tejto skutočnosti nič nemení ani tvrdenie odporcu, že údajné zmeny sú spôsobené štylizáciou a prekladom do jazyka slovenského.
Odporca sa tak nezbavil zodpovednosti za obsah článku zverejnený v denníku L. Č., ktorého je vydavateľom. Bolo nesporne preukázané, že tvrdenia uvedené v článku pravdivé neboli, nakoľko osoba v ňom uvedená nebola otcom navrhovateľa v I. rade.
Zásah do osobnostných práv navrhovateľa v I. rade bol spôsobený tým, že odporca skutočne vykreslil navrhovateľa v I. rade ako bezcitného a bezcharakterného človeka, ktorý nemá záujem o svojho otca bez toho, aby si overil, že osoba uvedená v článku otcom navrhovateľa v I. rade nie je, a preto neprichádzajú do úvahy úsudky a vyjadrenia odporcu, že sa navrhovateľ v I. rade o svojho otca nestará. Odporca týmto konaním zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa v I. rade.

Uvedené tvrdenia odporcu zverejnené v článku nemajú základ v objektívnych skutočnostiach, sú difamujúce, a preto zverejnenie týchto tvrdení predstavuje zásah do osobnostných práv navrhovateľa v I. rade a nemôžu požívať právnu ochranu.

Čo sa týka právnej argumentácie odporcu, že uverejnením uvedeného článku realizoval svoje právo garantované článkom 26 Ústavy SR a článkom 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, súd poukazuje v tejto súvislosti na nález Ústavného súdu Českej republiky č. IV. ÚS 154/97, ktorý vyslovil, že pri strete práva na informácie a ich šírení s právom na ochranu osobnosti a súkromného života, teda základných práv stojacich na rovnakej úrovni, je predovšetkým vecou všeobecných súdov, aby s prihliadnutím k okolnostiam každého prípadu zvážili, či jednému právu nebola bezdôvodne daná prednosť pred právom druhým.
Vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe, za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti zásadne nemožno považovať uverejnenie pravdivých informácií (Zborník stanovísk, záverov, rozborov a zhodnotení súdnej praxe, správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí Najvyššieho súdu, Najvyšší súd ČSSR, Praha 1980, str. 172). Právo na slobodu prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov existencie demokratickej spoločnosti a jednu z hlavných podmienok pre rozvoj spoločnosti a každého človeka. S výhradou čl. 10 odsek 2 Dohovoru sa vzťahuje nielen na informácie, ktoré sú prijímané priaznivo alebo sú považované za neutrálne a neurážlivé. Ale aj na tie, ktoré útočia, šokujú, či znepokojujú.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva so sídlom v Štrasburgu vyplýva, že slobody prejavu sa môže dovolávať predovšetkým vydavateľ (rozsudky vo veciach Observer a Guardian proti Spojenému kráľovstvu z roku 1991, Prager a Oberschlick proti Rakúsku z roku 1995).
Podľa článku 26 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa článku 26 odsek 2 citovaného zákona, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa článku 10 odsek 1 Dohovoru, každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolenia rozhlasovým a televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa článku 10 odsek 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej " Dohovor"), výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti a zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanoví zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, ochrany poriadku a predchádzaniu zločinnosti, ochrany zdravia a morálky, ochrany povesti iných, zabránení úniku dôverných informácií alebo zachovanie autority a nestrannosti súdnej moci.
S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd v konaní poskytol rovnakú právnu ochranu právam na ochranu osobnosti a právam na šírenie informácie chráneným článkom 26 Ústavy SR a článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Avšak s ohľadom na obsah článku zverejneného odporcom v denníku Nový Čas súd dospel k záveru, že informácie neboli odporcom podané legitímne a ani pravdivo, keďže v konaní bolo preukázané, že odporca zverejnil klamlivé informácie bez toho, aby si ich u osoby navrhovateľa v I. rade overil. Preto nemohla byť poskytnutá ochrana právu na slobodu prejavu a šírenie informácie. Súd mal preukázané, že je na mieste poskytnúť ochranu právu na ochranu osobnosti.

Súd mal tiež za to, že zverejnením uvedených tvrdení a úsudkov v článku boli konfrontovaní aj samotní rodičia navrhovateľa v I. rade, t.j. navrhovateľ v II. a III. rade. K uvedenému záveru súd dospel na základe vykonaného dokazovania a to výsluchom navrhovateľov v II. a III. rade ako i výsluchom svedkyne G.. I. B., psychologičky. Hoci odporca namietal, že navrhovateľ v II. rade nebol v článku žiadnym spôsobom spomenutý, súd sa s týmto vyjadrením nestotožnil. Z obsahu článku uverejneného v denníku L. Č. vyplýva, že odporca označil otca navrhovateľa v I. rade za bezdomovca a alkoholika. Opätovne súd poukazuje na úvod odôvodnenia rozsudku, kde bolo v konaní preukázané, že uvedené tvrdenie nie je pravdivé. Osoba označená v článku nie je otcom navrhovateľa, a zároveň v ňom nie je uvedené, že by to mal byť biologický otec navrhovateľa v I. rade. Je tak nad všetky pochybnosti, že uvedeným tvrdením odporcu došlo k zásahu do osobnostných práv nielen navrhovateľa v I. rade, ale aj navrhovateľa v II. rade, ktorý je otcom navrhovateľa v I. rade.
Aj u navrhovateľky v III. rade došlo k zásahu do osobnostných práv, najmä práva na dôstojnosť a na súkromie, keď sa v predmetnom článku spomína jej syn a údajný otec navrhovateľa v I. rade, ktorý nie je v skutočnosti otcom navrhovateľa v I. rade. Obsahom uvedeného článku sa tak verejnosti podsunuli informácie, že navrhovateľka v III. rade splodila dieťa s bezdomovcom a alkoholikom, hoci v skutočnosti tomu tak nebolo.
Zásah do osobnostných práv navrhovateľov v II. a III. rade podporuje aj písomné a ústne vyjadrenie svedkyne G.. I. B., psychologičky, ktorú navrhovatelia v II. a III. rade navštívili na odporúčanie praktického lekára po tom, ako sa dozvedeli a prečítali si článok zverejnený v denníku L. Č.. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľ v II. rade trpel depresiami s potrebou aplikácie antidepresívnej medikácie. Tiež uviedla, že navrhovateľka v III. rade prejavovala viac úzkosť, bezmocnosť a strach o rodinu a povesť rodiny. Hoci odporca uvádzal, že uvedený psychický šok utrpeli navrhovatelia v II. a III. rade v dôsledku zverejnenia článku v denníka J., táto skutočnosť súdu preukázaná nebola.
Súd zastáva názor, že akákoľvek osoba v postavení navrhovateľov v II. a III. rade by v súvislosti so zverejnením predmetného článku pociťovala ujmu, nakoľko sa jedná o zásah do rodinného života navrhovateľov v I. až III. rade, ktorý základ bol spochybnený práve zverejnením klamlivých informácií.

Súd sa taktiež vysporiadal s odporcom namietaným tvrdením, že cieľom navrhovateľov v I. až III. rade bolo získať majetkový prospech, nakoľko po uverejnení článku neprejavili žiadnu formu nesúhlasu s uvedeným článkom a ani neoznámili odporcovi, že sa mal dopustiť zverejnenia nepravdivých informácií, ani nežiadali o opravu, či ospravedlnenie.
V tejto súvislosti súd uvádza, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že osoba, ktorá by bola dotknutá na svojich osobnostných právach má povinnosť sa obrátiť na vydavateľa periodickej tlače, prípadne šíriteľa nepravdivých informácií, s návrhom na opravu uvedených informácií prípadne so žiadosťou o ospravedlnenie. Preto konanie a postup navrhovateľov bol výlučne ich záležitosťou. V žiadnom prípade im nemôže byť odopreté domáhať sa ochrany svojich práv garantovaných Ústavou SR prostredníctvom súdu z dôvodu, že nepožiadali o opravu klamlivých informácií. Zároveň, ak navrhovatelia nepovažovali opravu nepravdivých informácií za dostatočné zadosťučinenie, je zrejmé, že sa domáhali svojho nároku cestou súdu spolu s priznaním nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Aj napriek tejto skutočnosti súd poukazuje na písomné vyjadrenie zo dňa 05.06.2012 svedkyne C.. M., ktorá uviedla, že bola zo strany navrhovateľa v I. rade kontaktovaná, za účelom zistenia, či je možné s odporcom uvedenú záležitosť ohľadom zverejnenia článku v denníku L. Č. riešiť. Obrátila sa na A. Ž., ktorá u odporcu pracovala, s tým, aby kontaktovala pani W. C., ktorá v tom čase u odporcu zastávala vysokú funkciu. Pani M. sa však dostalo odpovedi, že odporca neuhrádza peňažné nároky v súvislosti s porušením práva na ochranu osobnosti dobrovoľne, a tak odkázala navrhovateľa v I. rade so svojím nárokom na súd.
Hoci odporca namietal prípustnosť tohto dôkazu s poukazom na ustanovenie § 118a Občianskeho súdneho poriadku, súd poukazuje na odsek 2 uvedeného zákonného ustanovenia, ktoré vylučuje použitie odseku 1 za predpokladu, ak ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní, ktoré účastník nemohol bez svojej viny včas uviesť a ktorými má byť spochybnená vierohodnosť vykonaných dôkazných prostriedkov. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia v I. až III. rade navrhli uvedený dôkaz v písomnom vyjadrení zo dňa 08.02.2012 podanom na súde dňa 10.02.2012, pričom prvé pojednávanie v konaní sa uskutočnilo dňa 16.02.2012. Zároveň pani Osuská predložila vyjadrenie až zo dňa 05.06.2012 a teda navrhovatelia v I. až III. rade bez svojej viny uvedené súdu nemohli predložiť do konca prvého pojednávania.

Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru o dôvodnosti výrokov I. a II. tohoto rozsudku, ktorými uložil odporcovi povinnosť sa navrhovateľom v I. až III. rade ospravedlniť spôsobom, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia, nakoľko mal preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľov v I. až III. rade.

Odporca tiež poukázal na skutočnosť, že na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady. Týmito predpokladmi sú: a) existencia zásahu, ktorý vyvolal alebo bol spôsobilý vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnostných práv chránených ustanovením§ 11 OZ, b) neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu, c) existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmou. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov potom vylučuje možnosť vzniku sankcií podľa ustanovenia § 13 OZ.

Súd v priebehu konania zistil a mal nesporne preukázané, že zásah existoval a taktiež bol neoprávnený. Zároveň je nesporné, že v súvislosti so zásahom došlo aj k ujme u osôb navrhovateľov v I. až III. rade. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že základným predpokladom pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch je v zmysle § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka zistenie, že došlo k zásahu do osobnostných práv, avšak poskytnuté primerané zadosťučinenie sa nezdá postačujúce, a to najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľov v I. až III. rade, prípadne ich vážnosť v spoločnosti. Zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere je iba jedným z potenciálnych dôvodov pre priznanie peňažnej satisfakcie. Tú možno priznať aj vtedy, ak sa vzhľadom na iné skutočnosti, poskytnuté peňažné zadosťučinenie nezdá postačujúce na zmiernenie následkov zásahu.
Z hľadiska intenzity zásahu, okolností, za ktorých k nemu došlo a stupňa negatívnych dôsledkov dopadu zásahu na chránené práva sa v praxi môžu vyskytnúť ujmy, ktoré svojou povahou alebo stupňom závažnosti a/ neopodstatňujú ani nemateriálnu ani materiálnu satisfakciu, b/ opodstatňujú (len) nemateriálnu satisfakciu, c/ opodstatňujú tak nemateriálnu, ako aj materiálnu satisfakciu. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo,

intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba

Súd dospel k záveru, že vzhľadom na povahu neoprávneného zásahu odporcu do práva navrhovateľov v I. až III. rade na česť a dôstojnosť, i práva na súkromie, spôsobu jeho vykonania prostredníctvom periodickej tlače, ktorá je odporcom vydávaná v Slovenskej republike s jedným z najvyšších nákladov, a patrí v Slovenskej republiky medzi najčítanejšie denníky, a teda má široký vplyv na verejnosť so značným ohlasom, predstavuje uverejnenie nepravdivých údajov odporcom v predmetnom článku značný zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľov, ktorý mal značne nepriaznivé dôsledky vzhľadom na postavenie navrhovateľa v I. až III. rade v rodine a spoločnosti. V danom prípade súd nepovažoval za dostačujúce morálne zadosťučinenia a navrhovatelia si tak dôvodne uplatnili aj nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd vychádzal zo závažnosti vzniknutej ujmy a z okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo.

Súd posudzoval na jednej strane zásah spôsobený difamujúcimi informáciami, ktorými bola úplne cudzia osoba bezdomovca a alkoholika označená za osobu otca navrhovateľa v I. rade a na strane druhej zásahom do súkromia informáciami zo súkromného života navrhovateľov v I. až III. rade.
Súd mal za to, že vyjadrenia o navrhovateľovi v I. rade týkajúce sa skutočností, že sa nezaujíma o svojho otca, ktorý je bezdomovcom a alkoholikom a navrhovateľ v I. rade žije v prepychu, ktoré ho tak vykreslili v očiach širokej verejnosti ako bezcharakterného človeka, nepochybne predstavuje mimoriadne závažný zásah do osobnostných práv navrhovateľa v I. rade. Taktiež označenie otca navrhovateľa za alkoholika a bezdomovca, ktorý v skutočnosti takou osobou nie je, súd považoval za závažný zásah do osobnostných práv nielen navrhovateľa v II. rade, ale i navrhovateľky v III. rade, ktorá je matkou navrhovateľa v I. rade, a ktorá bola článkom vykreslená, že dieťa splodila s alkoholikom a bezdomovcom. Uvedené vyjadrenia tak vytvorili priestor pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Čo sa týka výšky priznanej náhrady, súd vychádzal z kritérií stanovených zákonom, teda okolností zásahu a závažnosti ujmy.

Pokiaľ ide o okolnosti zásahu, v danom prípade išlo o nešetrné vyjadrenia na adresu navrhovateľa v I. rade, uvedenie nepravdivých skutočností a snahu vyvolanie senzácie, motivované evidentne len snahou o zvýšenie predajnosti. Žiadny iný účel tu nemožno ani pri najlepšej snahe objaviť. Zároveň súd zobral do úvahy i to, že denník L. Č. je v Slovenskej republike najpredávanejším denníkom s celoštátnou pôsobnosťou.
Taktiež mal súd preukázanú závažnosť ujmy, keď bol navrhovateľ v I. rade vykreslený ako bezcitný človek, ktorý sa nezaujíma o svojho otca, ktorý žije na pokraji biedy. Uvedené výroky predstavujú nepochybne závažnú ujmu v širokej verejnosti a s tým spojené negatívne psychické prežívanie navrhovateľov v II. a III. rade v ich súkromnom živote vo vzťahu k okoliu.

Vychádzajúc z uvedených kritérií, potom zodpovedá podľa názoru súdu navrhovateľovi v I. rade suma 21.000 €, navrhovateľovi v II. rade suma 6.000 € a navrhovateľke v III. rade suma 6.000. V tejto súvislosti súd záverom poukazuje na rozsudok Mestského súdu v Prahe č.k. 37C/119/2012-99 zo dňa 08.09.2013, ktorý dosiaľ nenadobudol právoplatnosť, ale ktorým súd priznal vo vzťahu k článku zverejnenom v denníku J. v Českej republike navrhovateľovi v I. rade nemajetkovú ujmu v sume 500.000 Kč, navrhovateľovi v II. rade sumu 250.000 Kč a navrhovateľke v III. rade sumu 250.000 Kč.

V časti, v ktorej sa pôvodne navrhovatelia v I. až III. rade domáhali od odporcu odstránenia z internetového portálu www.cas.sk článok pod názvom "Český herec I. O.: Jeho otec je bezdomovec!" vrátane zrušenia všetkých odkazov na článok v histórii webu spôsobom, aby k článku neexistoval prístup ani cez internetový vyhľadávač, súd návrh zamietol. Dôvodom na zamietnutie návrhu v tejto časti bola skutočnosť, že po podaní žaloby došlo zo strany odporcu k stiahnutiu článku z internetovej stránky www.cas.sk a odporca nebude schopný zabezpečiť zrušenie odkazov na článok v histórii webu. Navrhovatelia v tejto časti nežiadali, aby súd pripustil zmenu petitu návrhu na začatie konania a preto súd v tejto časti návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľom v I. až III. rade spoločne a nerozdielne trovy konania a to zaplatený súdny poplatok vo výške 1.056 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.909,14 eura pozostávajúce z 11 úkonov právnej služby v zmysle § 10 odsek 1, § 14 odsek 1 písmeno a) a b), c), § 13 odsek 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.:
1. prevzatie veci a príprava zastúpenia 20.10.2011: 136,93 eura + 7,41 eura (režijný paušál) = 144,34 eura
2. podanie návrhu na začatie konania 04.11.2011: 136,93 eura + 7,41 eura (režijný paušál) = 144,34 eura
3. písomné vyjadrenie vo veci samej na súd dňa 08.02.2012: 136,93 eura + 7,63 eura (režijný paušál) = 144,56 eura
4. účasť na pojednávaní 16.02.2012: 136,93 eura + 7,63 eura (režijný paušál) = 144,56 eura
5. účasť na pojednávaní 17.05.2012: 136,93 eura + 7,63 eura (režijný paušál) = 144,56 eura
6. účasť na pojednávaní 07.06.2012: 136,93 eura + 7,63 eura (režijný paušál) = 144,56 eura
7. písomné vyjadrenie vo veci samej 18.06.2012: 136,93 eura + 7,63 eura (režijný paušál) = 144,56 eura
8. písomné podanie vo veci samej, zmena návrhu zo dňa 26.07.2012: 136,93 eura + 7,63 eura (režijný paušál) = 144,56 eura
9. účasť na pojednávaní dňa 27.06.2014: 136,93 eura + 8,04 eura (režijný paušál) = 144,97 eura
10. písomné vyjadrenie vo veci samej 29.07.2014: 136,93 eura + 8,04 eura (režijný paušál) = 144,97 eura
11. účasť na pojednávaní dňa 03.10.2014: 136,93 eura + 8,04 eura (režijný paušál) = 144,97 eura

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa sú vo výške 1.590,95 eura, nakoľko je právny zástupca navrhovateľa platcom DPH, súd priznal aj DPH, pričom celková výška trov právneho zastúpenia je 1.909,14 eura.

V zmysle § 148 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku, štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Uznesením zo dňa 29.05.2012 č.k. 12C/117/2011-73 súd priznal svedkovi W. C. - B. svedočné vo výške 278,80 eura, ktoré bolo uhradené zo štátnych finančných prostriedkov.

Súd v súlade s ustanovením § 148 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku odporcu, ako neúspešného účastníka konania zaviazal na náhradu trov štátu, ktoré hradil a to v sume 278,80 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde , písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Ak povinná dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona(§ 251, ods. 1, veta prvá OSP).